

Békeharang.

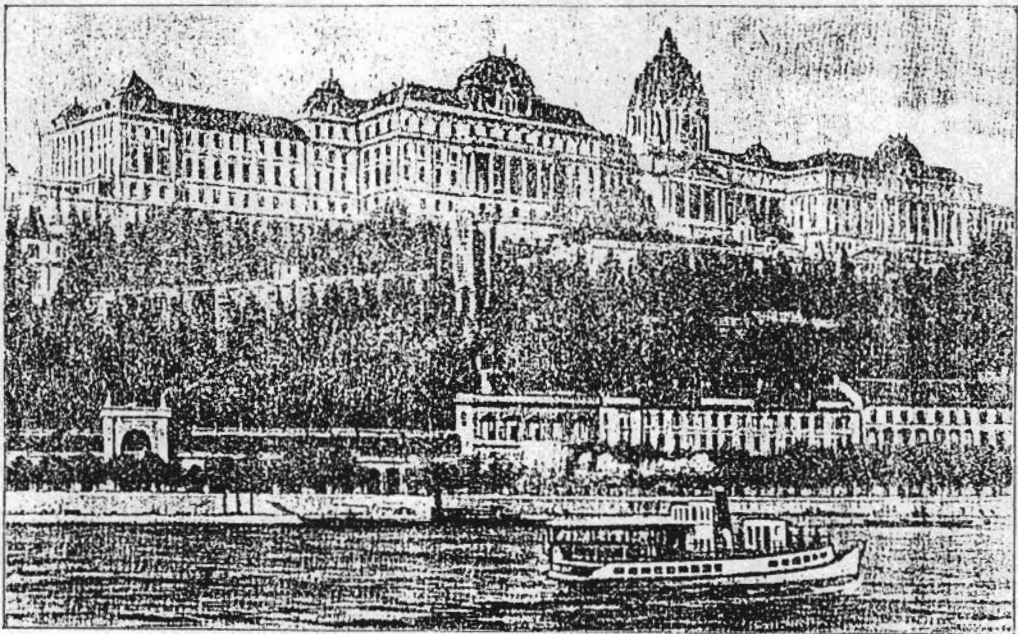
Kiadóhivatal: VII., Rottenbiller utca 35.

Előfizetési díj egész évre: csak 50 fillér.

Bizonyosság.

Bátran mondhatni, hogy a mai általános nemtörődömség és kételkedés, mely észlelhető a vallás terén, nagyobbrészt tudatlanságból származik. A műveltség mai általános elterjedtsége mellett szegény a tanulatlanság és ezért mindenki törekszik arra, hogy bár néhány éven át iskolába járjon. Bámulatos azonban, hogy amíg minden téren felvilágosodik az ember, a vallás terén rákmódjára haladunk. Ennek igen egyszerű oka van. A mo-

adhat. Ebből a rossz szóhasználatból került a vallás terére az a nézet, hogy azért mondjuk: „Hiszek egy Istenben“, „Hiszek az Ur Jézus Krisztusban“, „Hiszem, hogy bűnemet megbocsátotta Isten“, mert nem tudjuk bizonyosan; lehet, hogy igen; lehet, hogy nem. Ez azonban tévedés. Hamisságát kimutatja a Szentírás meg a tapasztalat is. A Szentírás a hitről nem azt mondja, hogy az nemtudást jelent, hanem hogy a hit a reménylett dolgoknak záloga. Vagyis olyanforma bizonyosság, mintha valamely kölcsönzött összeg vagy tárgy ellenében

A királyi vár Budapesten.

dern ember óriási tévhitbe esett. És e balhit szinte végzetes az emberiségre nézve, mert a műveltebb osztály előbb esett bele és általa jutott ugyanoda a kevésbé tanult is. E tévhit abban áll, hogy az ember azt képzei, miszerint a bizonyosságot csak az úgynevezett egzakt tudományokban szerezheti meg, a vallás terén nem. Így aztán egészen hamis hitfogalom is terjedt el.

Manapság az emberek, ha valamit nem tudnak bizonyosan, azt mondják: „úgy hiszem“. Ez annyit jelent, hogy lehetséges, de bizonyosságára nézve semmi biztosítékot nem

zálogot kapok. Ilyenkor nem aggodunk, mert a zálog biztosíték arra, hogy visszanyerjük azt, amit odakölcsönöztünk. Így a hit is biztosíték arra, hogy a reménylett dolgokat elnyerjük. A másik kifejezés meg azt mondja, hogy a hit a nem-látott dolgokról való meggyőződés. Ezt olyanformán érthetjük, mint a hétköznapi életben előforduló hasonló eseteket. Igen sok dolog felől meg vagyunk győződve, amiket soha sem láttunk, de soha nem is fogunk látni. És mégsem kételkedünk bennük egy pillanatig sem. Ennek két oka van. Az első az, hogy az aki valamit mond nekünk

szavahihető ember. Tudjuk, ha ő mondja úgy igaz is. Szinte olyan, mintha mi magunk szerzettünk volna tapasztalat utján tudomást róla. A másik az, hogy fenn áll mindig az a lehetőség, hogy mi, vagy mások meggyőződünk a kifejtett vagy elbeszélte dolog igazságáról. És ez megnyugtat minket. A hitünk ekkor nem nemtudás, hanem meggyőződés.

Tehát létezik más út is, valamely dolog igazságának, valóságának megismerésére, mint a bizonyítás. Azzal, hogy a vallást kézzelfoghatólag bizonyítani nem lehet, még nincs megmondva, hogy nem lehet meggyőződésünk tárgya, hogy felőle bizonyosságot nem szerzhettünk. Ennek éppen az ellenkezője igaz. Ugyanis a hitről *tapasztalat* útján győződünk meg. Lehet-e pedig valami bizonyosabb előttem, mint az amiről *tapasztalat* útján magam meggyőződésem? Így semmi sem bizonyosabb előttem, mint az, hogy Isten Atyám az Úr Jézus Krisztus által, hogy bűneim megbocsáttattak, hogy Isten gyermeke vagyok: mert *tapasztalat* útján lettem *bizonyos* felőle.

E tapasztalatot *mindenki* megszerezheti. Hogy és mint megmutatom egy, az életből merített kép segítségével. Beállít hozzád valamelyik nap egy idegen. Nagy izgatottsággal kérdi tőled, hogy hol lakik az orvos. Híftelen abbahagyod munkád, kisietsz az utcára és elkezded magyarázni az idegennek, merre tartson, hogy mielőbb az orvost megtalálja. „Menjen az első sarkig, azután térjen be jobbra. A sarokra érve, forduljon balra és ott haladjon a házak mellett mindaddig amíg egy két emeletes házhoz nem ér. Ott lakik az orvos.” Így magyarázod az idegennek aggódva, hogy már is sokáig feltartottad. Ki tudja, milyen fontos a mielőbbi segítség! De mennyire elhül a véred, amikor látod, hogy az idegen gúnyosan mosolyog és szentelenül mondja: „Nem hiszem! Bizonyítsa be nekem, hogy beszéde igaz, úgy elmegyek az orvoshoz, ellenkező esetben azt fogom hinni, hogy félre akart vezetni!” Kérő hangon mondod neki mégegyszer, hogy csak menjen, siessen, mert az orvos bizonyosan ott lakik; nehogy késő legyen. Azonban minden sürgetés hiábavaló. Az idegen megmarad első kijelentése mellett, hogy csak az esetben megy az orvoshoz, ha előbb bebizonyítod neki, hogy tényleg ott lakik. Erre te elveszed türelmedet és kijelentetted az ismeretlennek: „Uram, bebizonyítani Önnek nem tudom, de ha szavamnak hisz úgy *tapasztalni* fogja, hogy igazat mondtam. Ha azonban ezt nem akarja, úgy sajnálatomra Önön segíteni nem tudok!”

Igy állunk mi is az életben. Isten Igéje az útmutató. Megmondja világosan mit kell tenni, melyik úton kell haladni, hogy Isten országába jussunk. Ha *hiszünk* és elkezdünk járni a megjelölt úton, úgy lépésről-lépésre

tapasztalni fogjuk, miszerint csakugyan a cél felé haladunk. Ha ellenben bizonyíttatni akarunk magunknak, anélkül hogy hajlandók volnánk tapasztalat útján meggyőződést szerezni, úgy ki fog tűnni balgaságunk és rajtunk senki sem segíthet.

A legnagyobb *bizonyosságot* szerzhetjük a vallás terén, de nem bizonyítás, hanem *tapasztalat* útján.

Az osztrák és magyar missziói konferencia III. évi ülése Budapesten.

Az idén konferenciánkat Budapesten tartjuk meg szeptember hó 11.—14.-ig. Első alkalommal lesz e ránk nézve oly igen fontos gyűlés szép fővárosunkban megtartva. Ennek mindnyájan örülünk, mert ki ne lenne közülünk szívesen néhány napra Budapestre? A főváros mindnyájunké és így szinte oly érdeklődéssel utazunk oda, mintha valamely birtokunkra vagy éppen haza mennénk. Büszkeségünk, örömünk, reménységünk e gyönyörű hely: hazánk szíve.

Budapesteredete visszanyúl a régi, sötét történelmi időkbe. Már a rómaiaknak volt e tájon telepük, melyet Aquincumnak neveztek. Ez tulajdonképen, a mai Buda. Pest a 13. században tekintélyes várossá fejlődött, de csaknem tisztán német lakosai voltak. Később Buda túlszárnyalta Pestet és Mátyás király Budát székvárosává tette. Ekkor épült már a mai királyi vár egyik része és a Mátyás templom. A mohácsi vész után törökök lakták a mai fővárosunkat. Természetesen ezen idő alatt nemcsak hogy minden fejlődés meg volt akadályozva, hanem minden tönkre ment. Buda valósággal romhalmazzá lett. 1686-ban a törökök elűzetése után Pest ismét virágozni kezdett. Újabb telepítések, a kitűnő fekvése, a szabad kir. várossá emelése után rohamos fejlődésnek indult. Egymásután kerültek ide a legfőbb bíróságok, óriási kaszárnyák, tudomány-egyetem stb. Sajnos a gyönyörű fekvése a Duna mellett, örökös veszedelmet is jelentett e nagy reményekre jogosító városra nézve. Ismételten víz alá került és különösen 1838-ban szenvedett óriási károkat. Mintegy 3000 ház rombadólt és több száz ember vesztette el életét. 1848-ban az országgyűlés Pozsonyból Pestre költözött. Fontosabb politikai jelentőséget nyert 1867-ben, amikor a magyar szent korona országainak fővárosává lett és a király székvárosává is emelte. 1873-ban Budával egyesítették Pestet, amióta rendkívüli fejlődésnek indult. Lakosainak száma 60 év előtt alig haladta meg a kétszáz ezret, ma már egy milliót számlálunk!

A metodista missziót Budapesten 1905-ben kezdtük meg. Akkoriban Melle Ottó, a misszió jelenlegi felügyelője Szenttamásról lett ide áthelyezve, mint prédikátor. Két évvel később különösen a magyar nyelvű misszió intézésére Jakob Jánost a jelenlegi verbászi prédikátort is Budapestre helyezték, aki három évig munkálkodott első állomáshelyén. 1911-ben Melle Ottó Bécsbe lett áthelyezve és utóda Funk Márton, a budapesti gyülekezet jelenlegi agilis prédikátora lett. Látjuk, hogy a budapesti gyülekezet csak rövid multra tekinthet vissza és mégis már oly erős, hogy az évi konferenciánkat vendégül láthatja.

Az évi konferencia tulajdonképpen nem vallásos összejövetel, hanem inkább egyházi gyűlés, zsinat, amelyen a missziói munka menetéről és folytatásáról tanácskoznak a prédikátorok. Elnöke mindig valamelyik püspök. Az idén Dr. Nuelsen J. L. lesz elnökünk. Ismerjük, becsüljük, szeretjük őt; megnyerő modora, széles tudása, világismertete, atyailag gondoskodó szive kívánatossá teszik előttünk épen az ő személyét. A konferenciával egyidejűleg esténként különböző összejövetelek vannak tervezve. Különösen gazdag és áldásosnak ígérkezik a konferencia vasárnapja. Erről e számban tájékoz minket a konferencia programja. Fohászkodjunk testvéreink az Úrhoz, hogy e fontos gyűlést Isten egész munkánkra nézve eredményessé tegye!

Jézus mellett.

Tudom, jól tudom és észbe' tartom:
Az Úr örökös még az országon,
Napja az égen tündököl még rám
S engem a bűnöst bocsánattal szán.

A bünt szivemből én elátkozám
S busan esengtem kegyelem után,
Hitemben Jézust körülöveztem
S meghódítá Őt imám és könnyem.

Tudtam, hogy bűnben veszendő vagyok
S felém Megváltóm dicsfénye ragyog,
De a mint vagyok, nekem kell jönnöm...
Jöttem s Magához fölemelt rögtön.

Éltem nélküle félig halottan
S már oly romlottnak gondolám magam:
Hiába vágyom jobb utra térni,
Jézus szívéhez nem tudok érni.

De keze mégis ápolgat titkon,
Hogy lelkem ígért üdvéhez jusson
S ha a szent íge nyomorról beszél,
Kézen fogom Őt legőszintébb cél.

Buzgón esengtem hittel telt hangon,
Hogy áldó keze rajtam maradjon...
Néha lesiklott, mert bűnbe estem...
Most Övé szivem örömmel telten.

Lelke szellemét átérzem mélyen...
Mintha kérdené: hol van a vétkem?
Minden bűnömöt sirhant fedi már
És engem a Krisztus karja körülzár.

Nagy megindultság járja át bensőm,
Nincs szó, amellyel jelezném kellőn:
Mily szeretettel gondolok Rája,
Ki egész világ igaz bírāja.

Az Úr szózata legfőbb kincs nekem,
Az Ő Szent Lelke nem ártat engem...
Jézus közbenjár, hogy osztályrészem
Az örök üdvöből majdan elérjem.

A hit Istennek nagy adománya...
Legfőbb gondomat fordítom rája,
Mert a jóra vált élet mutatja,
Hogy a szívbéke az Úr malasztja.

Van, a kit dúsán terített asztal,
Vagy más világi öröm vigasztal...
En Jézus mellől le nem térhetek:
Mennyei üdvöt csak így élvezek.

Tudom, jól tudom és észbe' tartom:
Az Úr örökös még az országon,
Napja az égen tündököl még rám
S engem a bűnöst bocsánattal szán.

Németből szabadon: D. Gy.

A püspöki metodista egyház osztrák és magyar missziói konferenciájának III. ülése.

1913. szept. 11—14. Budapest VII.,
Rottenbiller utca 35. I./3.

Nyilvános istentiszteletek:

Szerda, szept. 10. este 8 órákor: Üdvözlő gyülekezet.

Csütörtök, szept. 11. d. e. 9 órákor:
Megnyitó ünnepély, Úrvaacorája intézi: Dr. J. L. Nuelsen, püspök.

Csütörtök, szept. 11. este 8 órákor:
Előadás: „Az amerikai egyházi viszonyok“
tartja Dr. F. H. Otto Melle, missziói felügyelő.

Péntek, szept. 12. d. e. 9 órákor: Imaóra, vezeti J. J. Sommer, cannstatti prédikátor.

Péntek, szept. 12. este 1/8 órákor:
„A metodizmus és a szociális kérdések“. Előadja: Dr. J. L. Nuelsen, püspök.

Ezen előadást a Sándor utcai régi országházban tartja meg az előadó.